

Goigs que se cantan en la hermita de Santa Ignés del Munds. Bisbat de Barcelona

Matadepera

Ubicació

Comarca:	Vallès Occidental
Lloc/Adreça:	Santa Agnès
Emplaçament	Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac
Alçada:	825

Coordenades:

Latitud:	41.64712
Longitud:	2.01615
UTM Est (X):	418071
UTM Nord (Y):	4611065

Classificació

Número de fitxa	08120 - 397
Àmbit:	Patrimoni immaterial
Tipologia	Música i dansa
Estil / època:	Modern Contemporani
Segle	XVII-XX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	S'ha perdut la tradició de cantar-los per Santa Agnès, però es pot consultar l'edició impresa.
Protecció	Inexistent
Accés	Obert
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Pública
Fitxes associades:	
<u>Santa Agnès</u>	
Autoria de la fitxa	Jordi Montlló Bolart

Descripció

Goigs que es cantaven l'any 1722 a l'ermita de Santa Agnès, enclavada a la muntanya de Sant Llorenç del Munt. Caixa amb orla tipogràfica, decorada amb motius vegetals i geomètrics.

A la part superior central, una reproducció tipogràfica de Santa Agnès, amb els cabells llargs i els seus atributs: el xai que representa la seva virginitat i la palma del martiri. A la part inferior esquerra, una torre rodona amb merlets, i mà dreta l'ermita de Santa Agnès.

Dues gerres amb flors a cadascun dels costats.

El text està distribuït en dues columnes amb una orla central que diu així:

“Per seguit vida perfecta / de Jesús prengué Lanyell / Santa Ignés Verge anyalleta / esposa del Sant Anyell.
//

Vos tenint edat-molt poca, / per seguir Deu Jesu-Christ / fou de fé molt ferma roca / com del martyri se es vist, / y del Mon foreu retreta / seguint dividinal, consell, &c. //

Sempre vos ab Deu segura / sens voler may adorar / los Deus falsos anys mol pura / volgueren Déu confessar, / per fet qui tal vos ha feta, / que lo mon sen maravella, &C. //

Al mal lloch fos aportada / de aquella gent infernal, / mes del Angel fou guardada / deslliuraunos de tot mal / vostre repòs que us alenta / vos cobri de hermos cabell, &c//

Aquell jove que volia, / ja per forza ab vos casar, / Satanás en aquell dia / ofegal sens mes tardar, / ab virtut de Deu perfecta, / resucitaren aquell. &c//

Predican la Lley Christiana, / fos llansada al foch ardent, / mes del foch restareu sana, / y cremà la cruel gent, / ab fervor de Deu perfecta / may basta ningun flagell, &c. //

Contra Vos la gent irada, / y lo President malvat, / manà foreu degollada / ab tirana crueltat, / y matás martyri electa / de Jesus propinqua dell, &c.//

Vostre cos Verge molt Santa / per vostres Parents honrats, / fou portat ab gran complanta / ab los faels acompanyats, / fentvos sepultura neta / ab dignisim aparell, &c.

Grans miracles ab prechs vostres / obra lo Senyor per Vos / curaant malalties nostres / exaudint nostres clamors, / doncs profaunos à ma dreta, / y oferiu-nos devant dell, &c. //

Los queus van à visitar / vostre Ermita en las montanyas, de malalties estranys, / Ignés los soleu curar, / vansen ab salut perfecta / confortats de son flagell, &C. //

Puig mostra uquen fou electa, / nos curau de tot mal novell, / Santa Ignés Verges anyallera / Esposa del Sant Anyell//.

Observacions:

El primer exemplar conegut fou editat a Barcelona, impremta de Raymunda Altès, vídua a la Llibreteria.

El present exemplar, forma part de la col·lecció Josep M. Fargas. Núm. 4. És tracta d'una reproducció dels goigs que's cantaven l'any 1722 en l'enrunada Hermita de Santa Agnès, enclavada a la muntanya de Sant Llorenç del Munt. Terrassa MCMXXXVI. Tipografia Ibèrica. Carrer de la Cendra, 22.

Història

Santa Agnès, fou filla d'una noble família romana. Malgrat tenir pretendents, ella es declarà sempre fidel amant de Crist. El fill de prefecte de Roma, a qui va rebutjar, la va denunciar per ser cristiana. Fou jutjada i sentenciada a viure en un prostíbul, on per miracle va continuar verge. En el seu martiri, malgrat fou exposada nua, els cabell creixien i creixien per tapar el seu cos. L'únic home que va voler abusar d'ella quedà cec, però Agnès el guarí amb les seves pregàries. Fou condemnada a mort i degollada.

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV).

Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1645), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions.

Bibliografia

BALLBÈ i BOADA, Miquel (1982). Matadepera i Sant Llorenç del Munt. Més de mil anys d'història. Volum II, Sant Llorenç del Munt. Ajuntament de Matadepera – Caixa d'Estalvis de Terrassa.

GOIGS QUE SE CANTAN EN LA HERMITA
de Santa Ignés del Munt, Bisbat de Barcelona.

PER seguir vida perfecta
de Jesús prengue Lanyell
Santa Ignés Verge anyallera
epòstol del Sant Anyell.
Vos tenint edat molt poca,
per seguir Deu Jesús-Christ
sou de fe molt ferma roca
cum del martiri se es velt,
y del Mon forcu retrera
cagint d'avisat, confel, &c.

Sempre vos ab Deu figureu,
sens voler may adorar
los Deu fetsos son mot purt
voiguereu Deu confelar,
per ser quatal vos ha feta,
que lo mon sen maraveia, &c.

Al mal loqui sou aporada
de aquells gent infernal,
mes del Angel sou guardada
de qualsevol de tot mal
vultre cossos quous alenta,
vos cobri de hermes cabell, &c.

Aquell Jone que volia,
ja per forja ab vos calat,
satanás en aquell dia
olegal hermes castel, &c.

Predican la Ley Cristiana,
fos llançada al foc ardent,
mes del foc restaren sana,
y celsos es gratis v'edius cant.

OREMUS.

Omnipotens sempiterna Deus, qui instrumentis electis tui servas quosque confundas, concede propitius, ut qui hanc Agnès, et Ignem, et Martiris tuas, solemniter colimus, ejus et participatio facilius, per Dominum nostrum Jesu Christum.

y cremà la cruel gent,
ab fervor de Deu perfecta
may buda ningun flagell, &c.

Contra Vos la gent irada,
y lo President malvada
manà fetsos degollada
ab tirans cruelis,
y matas martiri electa
de Jesús propinqu deil, &c.

Vultre vos Verge molt Santa
per vultres Parens hominis,
sou portat ab gran complaia
ab los fetsos acompanyats,
fetsos sepultura neta
ab dignitat spargit, &c.

Gran mileret ab pechs vultres
obra lo Senyor per Vos
curant malalties moltes
exauisint moltes clamors
donchs posamos a ma dreta,
y ofertunos devant deil, &c.

Los queus van a visitar
vultre Hermita en las montanyas,
de malalties estranyas,
Ignés sou fetsos curats,
vultres ab fetsos perfecta
consolats de son flagell, &c.

Puig mostrau quen sou electas
nos curau de tot mal novell,
Santa Ignés Verge anyallera
Esposa del Sant Anyell.

Re. Propitius benedixit te Deus in eternum.

En la Edmips de Rajmunda Anés, Vinda y en la Librereria.

Col·lecció Josep M. Fargas. Núm. 4

Reproducció dels goigs que's cantaven l'any 1722 en l'enrunada Hermita de Santa Agnès, encalada a la montanya de Sant Llorenç del Munt.

Terrassa MCMXXXVI

Tip. INÉDITA - Cerdà, 11

